

Pērkons atkal dārd

Jura Kulakova grupa Pērkons Rīgas svētku ietvaros muzicē Dzegužkalnā. Tikmēr pats komponists atsakās kļūt par kultūras ministru un gaida atlidojam mūzu

Una Griškeviča, foto – Raitis Puriņš

Tikšanos sarunāji Ziedoņdārzā pie Aleksandra Čaka pieminekļa. Vai tas bija ar kādu ipašu nolūku?

Čaks man ir ārkārtīgi mīļš dzejnieks, taču neesmu spējis sarakstīt neko vairāk par kādreiz, studiju laikos, ar Juri Rijnieku un Jāni Reini iestudēto *Poēmu par ormani*.

Vai Dzegužkalnā skanēs arī vecais labais Pērkons dārd?

Jā, lai gan šo skaņdarbu būs grūti izpildīt — tas ir ļoti komplicēts. Viens mans draugs *YouTube* ievietojis video, kur šis skaņdarbs sakompilēts ar nosaukumu *AC/DC cover legendārās grupas Pērkons dziesmai Pērkons dārd*. Tas ir ļoti spēcīgi un smieklīgi...

Ar gadiem esat kļuvuši rāmāki?

Rāmāki nu gan neesam; esam tikpat traki kā pirms gadiem divdesmit pieciem. Protams, miesa noveco. Bet, kā man teica draugs katoļu priesteris Ronalds Melkers, gars kļūst tikai jaunāks. Tādējādi mēs savā veidā tuvojāmies mūžībai, un gars nenoveco.

Jums nemanāmi pielavijusies trīsdesmitā jubileja...

Es par to negribu neko dzirdēt! Protams, ja paskatāmies uz *Rolling Stones*, tas vienai rokgrupai ir kārtīgs vecums. Šausmas mani nepārņem; esmu pilnīgi neitrāls pret cipariem. Toties pilnīgi droši varu apgalvot, ka mēs esam patrioti un laikam gan vienīgā no Latvijas grupām, kurā spēlē divi Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieki... Kad braucam uz koncertiem Ievas mašīnā, Juris Sējāns mūs sauc par lordu palātu... (*Smejas.*)

Ko darīsiet ar jubilejas koncertiem?

Šķiet, Juris Sējāns kopā ar Adriana Kukuvasa sievu kaut ko domā un plāno. Iespējams, tas būs ne trokšņaini, bet akustiski. Par vietu un laiku neko nezinu, jo tagad ir sākusies priekšvēlēšanu kampaņas jezga un man ir sakrituši vairāki datumi ar koncertiem līdz pat oktobra sākumam.

Tevi pašu kāds politikā nemēģina ievilināt?

Mēģina. Kādam politiķim, kurš man piedāvāja kļūt par kultūras ministru, atbildēju: kamēr latviešu partijas neapvienosies, bet turpinās viena otrai noņemt balsis, es neredzu jēgu to darīt.

Un tikmēr tu gaidi atlidojam mūzu...

Nuja, jo jau kādus piecus gadus esmu parādā Ņujorkas latviešu korim Ziemassvētku kantāti. Teksts ir, melodijas arī, bet viss ir jānoaranžē. Laikam taisnība teicēnam: kas lēni nāk, tas labi nāk. Reiz lasīju interviju ar akadēmiskās mūzikas klasiķi Džordžu Ligeti — viņš vienam stīgu kvartetam kaut kādu skaņdarbu ir parādā divdesmit piecus gadus... (*Smaida.*)

Vai mūzas lidos Dzegužkalnā?

Pērkons spēlēs klasisko repertuāru. Pārsteigums būs tas, ka tur spēlēs arī divas jauniešu grupas, un tas, ka es skaitos koncerta iesildītājs ar kādām piecām Ziemeļnieka dziesmām — ciklu *Ētera odējs*, ko atskaņošu kopā ar čellisti Kristīni Balčus.

Tavā biogrāfijā tā ir pirmā reize, kad esi kāda mākslinieka iesildītājs?

Manā personīgajā — jā, bet *Pērkona* biogrāfijā ne, jo tad, kad pirms vairākiem gadiem Mežaparkā uzstājās grupa *Status Quo* un *Pērkons* bija iesildītājgrupa, piepildījās mans jaunības sapnis — es varētu būt viņu pianists. Toreiz dzirdēju atsauksmes, ka mēs esam bijuši labāki par viņiem. (*Smejas.*)♦